

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

2015. október XVIII. évf. 3. sz. A Kaszap István Alapítvány negyedéves ingyenes kiadványa

„Egész életemet engesztelésül felajánlom Jézus Szentséges Szívének a saját és a többi emberek rettenetes sok bűneiért!”

A tartalomból

- Kaszap István emlékévé 1-2. old.
- Nyári táborok 2-3. old.
- **Hit és erkölcs rovat**
- Kaszap István kilenced 5-6. old.
- Csodálatos gyógyulás 6-7. old.
- **Kulturális rovat** 7. old.
- **Alapítványi hírek** 8. old.

A Kaszap István év mottója: - „*Van célom*”- felhívja az elköteleződéstől féltő vagy a céltalanság útvesztőjében sodródó fiatalok figyelmét a nagyobb célokért áldozott élet értékére és értelmére. Kaszap István még a 20. születésnapját sem érthette meg, rövid életében mégis olyan céltudatosságról és elkötelezettségről tett tanúságot, ami példa sok útkereső fiatal számára.

Az 1916-ban született Kaszap István, aki egyben kitűnő tornász is volt, 1934-ben lépett be a jezsuita rendbe, de még fogadalomtétele előtt, 1935 decemberében elhunyt egy betegség következményeként. A Gondviselés akaratából fiatal, tiszta életének ragyogó példájával, a szenvedés hősiessé válásával tett tanúságot Isten országáról. Boldoggá avatási pere 1941. október 11-én kezdődött, de a háború közbeszólt. A székesfehérvári egyházmegye újra megindította a pert.

Isten szolgája, Kaszap István boldoggá avatási eljárása folyamatban van.

Kaszap István emlékévé

Közösen indítja el a Kaszap István Évet a jezsuita és a ciszterci rend, a cserkészszövetség valamint a Székesfehérvári Egyházmegye a jezsuita szerzetesnek készülő fiatalember születésének századik évfordulóján. A rendezők honlapot is indítanak Kaszap István emlékére.

Az emlékévé az elköteleződésről szól.

A Szerzetesek Évéhez kapcsolódva Kaszap István születésének 100., halálának 80. évfordulója alkalmából jubileumi programsorozatot rendez közösen a magyarországi jezsuita rend, a Székesfehérvári Egyházmegye, a Magyar Cserkészszövetség és a ciszterci szerzetesrend.

Ezen programsorozathoz kapcsolódik a XVII. kerületben működő Kaszap István Alapítvány is.

Az ünnepi év eseményeit végigkíséri a *kaszapistvan.hu* honlap, amelyen interjúk, visszaemlékezések, Kaszap István életéhez és szellemiségéhez kapcsolódó tartalmak, internetes játék és folyamatos program-meghirdetések várják az oda látogatókat.

Kaszap István, a cserkész

...A magyar katolikus hitélet igen sokat foglalkozott eddig is a fiatal jezsuita kispap életével, korai halálával és tiszteletével, amely azóta is töretlen. De kevesen tudják, hogy Istentől rövidre szabott életében igen aktív cserkész volt, a cisztercita gimnázium 85. sz. Zrínyi csapatának tagja. Egyik életrajzírója, hajdani novícius társa, *Bóday Jenő* könyvében igen részletesen foglalkozott növendéktársának cserkész munkájával és részleteket közölt cserkésznaplójából. Ebből hihetetlen megszállottság, maximális igyekezet olvasható ki, mintaszerű engedelmessége, kitűnő megfigyelőképessége. Zárkózott volt, megfontoltan szűkszavú, sohasem kényeskedett. Később maga is őrsvezető lett, a Vadgalamb őrs vezetője, aki hallatlan fogékonysággal figyelte maga körül a természetet. Mindenkinél korábban kelt, sátrából kivonulva, az erdőszélre ballagott, és ott - még mielőtt bárki is felébredt volna - imádkozott.

Bejárta a Vértes-hegységet, és a természet minden szépségében az Alkotó nagyságát észlelte. Hetedik osztályos korában magántanítással annyi pénzt sikerült összegyűjtenie, amellyel egy kerékpárt vásárolt magának. Most már megnyílt előtte az egész ország: végig kerekedett a Balaton mentén, felkereste a gödöllői világtábort, majd Aszódon, Hatvanon és Gyöngyösön át gyalogolva megmászta a Kékest. Innen további útvonala: Pásztó, Nógrádmegyer, Szécsény, Balassagyarmat, majd Aszód és Budapest.

Állandóan figyelte és korigálta magát. Naplójában feltette a kérdést: „Kit nevezek én jó cserkésznek?” A feleletet így adja meg: „Azt, aki mindenben jó példát mutat. Nem durváskodik és nem éretlenkedik. Komoly és férfias, de emellett vidám és jókedvű. Mindenképpen az olyan cserkészt, aki minden téren, hazájával, Istennel szemben ízig-vérig kötelességtudó.”

A cserkésznapló vezetése legnagyobb erényeinek egyike. Jó volna, ha fiataljaink követnék példáját, hiszen lehetnek sorok, amelyek az örökkévalóságnak szólhatnak. Mint azé az ifjúé, akinek életét tudós papok vizsgálják, akit felemelhetnek a halhatatlanok karába és aki az első szent lehet majd a cserkészek között

Részlet az *Új Ember* 1991. dec. 15. számából

Néhány szó a nyári örömről

Boldogság alapítványunk kuratóriuma számára, hogy már 15 éve van lehetőségünk arra, hogy támogassuk a keresztény szellemiségű nyári táborok létrejöttét kerületünkben.

Anyagi lehetőségünkhöz mérten egy részt szándékunk ezzel az, hogy ifjúságunk felszabadultan, de erkölcsi és hazafias értékeket is felmutató élményekben részesüljön, más részt ezzel a családokat is módunkban áll segíteni.

2015. nyarán 12 tábor szervezői nyújtottak be támogatási kérelmet.

Család, hittan és napközis táborokat szerveztek összesen 10 helyszínen 314 fő részvételével, melyet alapítványunk 496.000,- Ft-tal támogatott.

Lovasberényben illetve a Zempléni hegyek lábánál Fony községben 98 cserkész táborozott, melyet 170.000,- Ft-tal segíttünk.

A beszámolókat olvasva a szívem megfiatalodott színes programjait és élményeit olvasva. Terjedelmi lehetőségeinkhez mérten, jelen lapszámban három élménybeszámoló kapott helyet, a teljesség igénye nélkül.

Tompa Attiláné

Kaszap István Alapítvány elnöke

Sármelléki tábor 2015

A tábor első napjának reggelén gyülekező volt a templom előtt. Míg mindenki megérkezésére vártunk, az ismerősök, hittanársak és iskolatársak kis csoportokba verődve beszélgettek. Mikor már egy emberünk sem hiányzott, táborvezetőnk, Attila, kiosztotta minden csapatkapitányhoz (Gergő, Eszti, Doma, Berni, akik mellesleg nagyon jó fejek voltak) a csapattagokat, így indultunk hosszú utunkra a táborhelyig.

Megérkezésünkkor egyből kezdetét vették az érdekes programok hada.

Az első nap estéjén körülültük a tábor tüzet és énekeltünk, bár elég bátortalanul, itt csatlakozott hozzánk Attila egyik barátja, aki katona és velünk tartott egész héten.

Második nap a nagy hőség miatt a strandra mentünk, voltunk a falu szép templomában misén, bográcsoltunk, íjászoltunk, csocsó- és pingpong meccset tartottunk, túráztunk, hogy csak párat soroljak (sikerült két születésnapot is megtartanunk!), miközben egyre jobban összabarátkoztunk egymással.

A tábor utolsó előtti napján minden csapat egy előadást tartott, és az este, pedig ugyanúgy, ahogyan kezdtük, egy tábor tüzes énekléssel (melyben már több beleélés volt) zárult.

Másnap dél körül indultunk vissza Budapestre, fájó szívvel, de sok-sok szép emlékekkel.

Remélem lesz még egy ilyen jó táborban részem!

Kalamár Adrienn

Hálásan köszönjük a Kaszap István Alapítványnak a támogatást, amellyel 4 fő szociálisan rászoruló gyermek táboroztatásához járult hozzá. További sikeres együttműködésünkhöz Isten áldását kérjük.

Vén Attila, hitoktató

A Rákoshegyi Plébánia Ifjúsági tábora

2015. augusztus 2-8.

A Rákoshegyi Plébánia Ifjúsági közössége idén is megszervezte a nyári táborát, mely szerves része az éves programnak. A gimnazista fiatalokból álló közösség idén a Zemplénbe ment nomád vándortúrára, mely új kihívások elé állította a fiatalokat. Noha nomád táborba már részt vettek, nem indultunk minden nap tovább, nem kellett minden este sátrort verni, és cipelni a nehéz hátizsákot.

A tábor mottóját - „Isten, szent a te utad!” - a Zsoltárok könyvéből vettük, hiszen a tábor témáját a zsidó nép Egyiptomból való kivonulása adta. Minden nap igyekeztünk megtapasztalni, Isten hogyan vezet minket is az életünkben, és a kivonulás történetének egy-egy eseménye adta az aznapi kerettörténetet.

A túra fő útvonalának a Rákóczi-túrát vettük, mely végigjárja a Rákóczi várakat Füžértől Sárospatakig. A hét folyamán többek között megnéztük a Füžéri, Regéci, Sárospataki várakat, a Tengersizemet, valamint megtekintettük Sátoraljaújhegyt, Hollóházát és Telkibányát, ahol utóbbiban a helytörténeti múzeum sok érdekes információval szolgált a Zemplén gazdagságának, természeti kincseinek megértéséhez.

A közösség nagyon összekovácsolódott ennyi idő alatt, és az új tagok is beilleszkedtek. A közös főzések, sátorverések, túra vezetések mind-mind a fiatalok közötti kapcsolat elmélyítését szolgálták. Sokat játszottunk, metáztunk, számháborúztunk, mégis legjobb volt azt látni, ahogyan egymásnak segítettek: hogyan cipeltek a fiúk sokszor akár két hátizsákot is.

Köszönjük támogatásukat, mely segítségével idén is létrejöhett ez a tábor!

A Rákoshegyi Plébánia nevében:

Nagyné Fazekas Borbála és Nagy Benedek

Tábori beszámoló

140. Pro Patria Cserkészcsapat Lovasberény, 2015. július 5. - július 13.

Az idei táborunk keretmeséje, témája Bethlen Gábor és Erdély fénykora. Július 3-án, pénteken reggel indultak el a táborot építők Lovasberénybe, hogy előkészítsék a táborot a vasárnap érkező cserkészeknek. Július 5-én vasárnap Rákoskeresztúron vettünk részt szentmisén, illetve Istentiszteleten közösen, majd innen indultunk el külön busszal Lovasberénybe. Amikor megérkeztünk a szerepünk szerint Erdélybe, ott katonákkal találkoztunk, akik Báthory Gábort, a bukott fejedelmet keresték. Ugyanezen katonák bekísérték a népet az Országgyűlés helyszínére. Az őrsők belépés előtt megalapították saját városukat, és megkapták útlevelüket. A következő városok alakultak: Sepsiszentgyörgy, Segesvár, Gyulafehérvár, Nagyszében, Brassó, Székelyudvarhely, Csíkszereda, Kolozsvár, Torda. Bethlen Gábort választottuk fejedelemnek.

Július 8-án Bethlen Gábor a közelgő háború miatt elrendelte a víztározók ellenőrzését. Ezért a városok elindultak ellenőrizni azokat, végül a Szent Anna tóban fürödtek, vagyis a székesfehérvári strandon.

Július 9-én figyelmeztetést kap Erdély V. Frigyesztől. A figyelmeztetés Tilly gróf csapatainak érkezéséről és Erdélybe való behatolásáról szól. Aznap délután még sportnapon vehettek részt a gyerekek. Váltóversenyek, méta, kviddics játék, élő csocsó, szabadulj a labdától, 6 érintős labdajáték.

Július 10-én Bethlen Gábor elrendeli a hadba lépést a Habsburgok ellen. A csata, a háború kezdetét veszi (számháború). A Habsburgok jól látható piros ruhát viseltek. Nehéz, hosszú háború után a csatát az erdélyiek nyerték. A Csata után Bethlen Gábor elrendelte, hogy a nép vegyüljön a Habsburgok közé és derítsék ki mi is pontosan Tilly gróf haditerve. A városok lakóinak próbán kellett részt venniük, nem fedhették

fel kilétüket. Több nehézségen, embereken kellett túljutniuk, hogy tovább mehessenek Tilly gróf felé.

Július 11-én Bethlen statáriumot rendelt el, melyben felszólította népét a visszavonulásra és a pihenésre. A lányok és a fiúk külön pihentek. A lányok wellness délelőttöt tartottak, fürödtek, haját mostak, körmöt festettek, hennáztak, csillámtevével, mákos gubát készítettek, illetve pihentek és beszélgettek. Mind ez alatt a fiúk erőt fitogtató játékokat játszottak.

Délután táborunkba érkezett Pisti atya (Tábori Püspökség) és Jákob János tábori lelkész, akik Szentmisét, illetve Istentiszteletet tartottak nekünk. Minden évben nagyon várjuk azt az alkalmat, amikor erdőben, a természetben hallgathatunk Szentmisét, illetve Istentiszteletet. Szombat este tartottuk a kiscserkész ígéretet, valamint a cserkész fogadalomtételt. A táborúztól egyenként, illetve csoportosan indultak el a gyerekek az égő mécsesekkel kirakott úton, a fogadalom helyszínére. Nagyon megható, felemelő alkalom volt ez számunkra ismét.

Július 12-én követek érkeztek II. Ferdinánd német-római császártól. A követek békeajánlatot hoztak, mivel Bethlennek sikerült nagyon fontos dokumentumokat megszereznie a császár csapataitól. Bethlen Gábor az örömdetes béke hírére vásárt rendelt el. A vasárnap délelőtt kürtös kalács tésztát lehetett gyúrni, néptáncokat, népdalokat tanulni, vásárfiát készíteni.

Ebéd időben II. Ferdinánd császár is megérkezett Erdélybe. Az országgyűlés helyszínén Bethlen Gáborral megegyeztek a városok birtoklásáról és aláírták a békeszerződést.

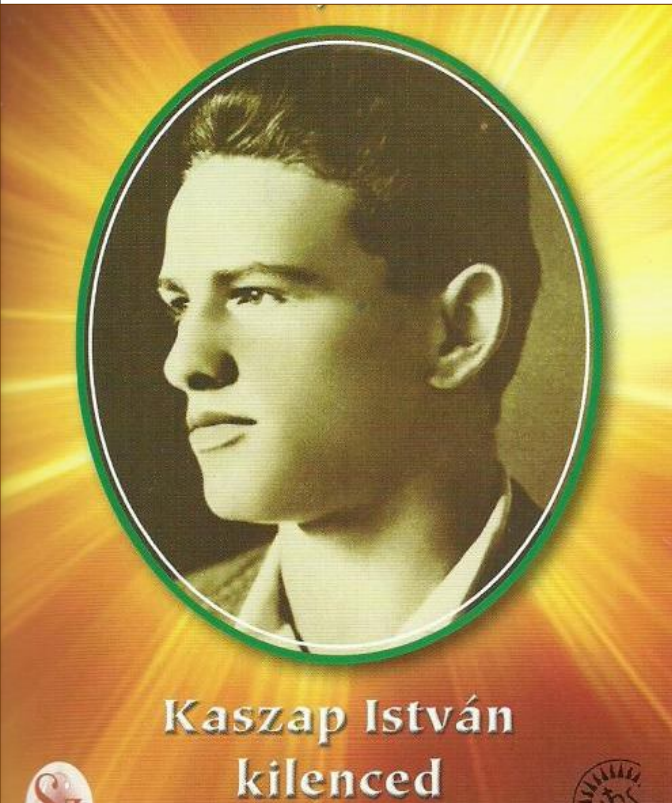
Ennek öröme délután beindult az igazi vásári forgatag. Lehetett jósoldatni, henna tetoválást készíttetni, itt a piros hol a pirosot játszani, élő gameboyt játszani, ijáskodni, célba löni és dobni, valamint kürtöskalácsot vásárolni. A vásár végén a városok szalonnát sütöttek. Majd egy hatalmas táborúzzel zárták a napot. Ez volt táborunk zárótüze, másnap már a táborunkat kezdtük bontani.

Ezúton is köszönjük, a Kaszap István Alapítvány támogatását, mely sokban segítette táborunk sikerét!

Markó Gergely
csapatparancsnok

Hit és erkölcs rovat

Folytatjuk 3-3 napra lebontva a **Kaszap István kilenced** szövegét, amely elimádkozása már oly sok embernek segített.

Az Egyházban ősi és általános szokás kilenc napon keresztül állhatatosan imádkozni valamely kegyelem elnyeréséért. Végezzünk mi is kilencedet, amikor nagy kéréssel fordulunk Istenhez. Ne féljünk csodát kérni, de ezt mindig az Isten akaratára való legteljesebb ráhagyatkozással és a beléje vetett nagy bizalommal tegyük, hiszen Ő végtelenül szeret minket, s Ő tudja legjobban, mi válik igazán javunkra.

Hogyan végezzük a kilencedet?

Isten nemcsak azért ad szenteket Anyaszentegyházának, hogy kéréseinket az ő közbenjárásukkal terjeszthessük eléje, hanem azért is, hogy életük példáján felbuzdulva és erényeiket követve mi is buzgón törekedjünk az életszentségre.

Azért a Kaszap István tiszteletére végzett kilenced minden napján fontoljuk meg valamelyik erényét az itt következő gondolatok alapján, s tegyük fel magunknak a kérdést: mit kíván tőlünk ezen a téren Isten, mi hogyan mutathatjuk ki iránta való szeretetünket?

A kilencedhez felhasználhatjuk a következőkben szereplő imákat, de nagyon helyes, ha saját szavainkkal is beszélgetünk azzal, akinek közbenjárását kérjük Istennél.

A kilenced legyen számunkra a lelki buzgóság ideje.

Ezért jó, ha ezen idő alatta szentségekhez járulunk, különösen gyakoroljuk az önmegtágadást, lelkiolvasmányt végzünk, és az örök élettel kapcsolatos gondolatokkal foglalkozunk.

Kaszap István Kilenced (folyt.)

4. nap: „Az én tanulásomat Isten szava irányítja”

Kaszap István közepes diák volt jó eredménnyel. Mindig széles körű érdeklődésű volt. „Könyv nélkül szinte sohasem lehetett látni.” Szeretett segíteni szüleinek. Szívesen felaprította a tűzifát, felhozta a pincéből a tűzre valót. Mint cserkész is mindig segítőkész és készséges volt. Megtanulta a könyvkötészetet, és erre másokat is megtanított. Őrsvezetője szerint, amire megkérte, mindig ellenkezés nélkül teljesítette. Megbízható volt a végletekig. Órá mindig lehetett számítani. És mégis a tanulásában a felsőbb osztályban mulasztás csúszott be, Annyira kezdte érdekelni minden: művészet, zene, irodalom, történelem és főképp a nyelvek, hogy mélypontra jutott iskolai tanulmányában. Ez egyben fordulópont is lett életében. Teljes erővel a szigorúan vett kötelesség teljesítésére összpontosította erejét. Rádöbbsent, hogy e nélkül nem érheti el élete célját.

A jól végzett munka derűvel és békével töltötte el lelkét. Kitarító munkával színjelessel érettségizett. Tanárai, osztálytársai csodálták szorgalmát és gratuláltak neki. Ő maga szerényen vallotta: ezzel csak Isten akaratát teljesítette.

Ahogy fejlődött a lelki életben, mindig jobban ez vezette cselekedeteiben: Isten akaratának teljesítése. Ez volt a titka annak a belső békének és derűnek, ami a jól végzett munka gyümölcszeként sugárzott egész egyéniségéből. A novíciátusban aztán megtalálta beállítottságának visszhangját: „Minden Isten nagyobb dicsőségére.”

Mi irányítja az én életemet? Mennyire iparkodom a körülményekből felismerni, mi az én feladatom, mi az, amit Isten tőlem vár? Mi az Ő szándéka, akarata velem? Mennyire tudom elfogadni, amit ad és megtenni, amit kér?

Kaszap István lelkében lassan, lépésről lépésre bontakozott ki Jézus hívása, az Atya akarata, és minél jobban megértette azt, annál teljesebb volt odaadása.

„Ha a Jó Isten így akarja, - írja szüleinek betegsége idején - az bizonyára a leghelyesebb számunkra, legyen tehát az Ő szent akarata.” És én? Keresem, figyelem, mit kér tőlem az Úr? Kész vagyok vállalni a napi feladatot, szembenézni a napi nehézségekkel? Valóban Isten szava irányítja életemet? Legyen tudatos bennem az Úr imádságának szava: „Legyen meg a Te akaratod.”

Imák... Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség.

5. nap: „Míg élek, küzdök!”

Kaszap István a külső s belső önmegtagadás állandó gyakorlata révén a fegyelmezett önuralomnak oly magas fokára jutott, hogy az önaradata vagy a szenvedélyek semmiféle rendezetlen megnyilvánulása sem volt észlelhető nála. Az önmegtagadást már gyermekkorától gyakorolta. Természetes hevedését már kiskorában legyőzte. Már szerzetbe lépése előtt megfontolt, fegyelmezett, mindenben kellő és helyes mértéket tartó, megbízható, szilárd jellemű ifjúnak ismerték. „Nem abban áll a szentség, hogy nincs hibám, hanem hogy nem alkuszom meg gyarlóságaimmal.” - „A gabonaszemnek el kell rothadnia, hogy termést hozzon, nekem, mint Krisztusnak, meg kell a világ számára halmom, az önmegtagadásban föl kell emésztdődnöm, hogy bő termést hozzak az aratás Úrnak.”

„Légy következetesen hú Krisztus Királyodhoz önmegtagadásaidban, mértékletességedben főleg dolgaidd lelkiismeretes végzésében. Ha nagyon fáradt vagy, gondold meg, ilyenkor nagy az érdeme a lélek test fölé emelkedésének. Ez lehetséges, csak lelkierő kell hozzá.”

„Önmegtagadás nélkül nem mész semmire.” - „Folyton keresd az önmegtagadást, hadd gazdagodjék a lelked.” - „Első a belső önmegtagadás: ezt mindig. Másodszor a külső: ezt amint hely és idő engedi.” - „Étkezésben állandó mérték meghatározása és föltétlen betartása, s naponként legalább egyszeri önmegtagadás.”

„Az élet harc, fáradoalmak, szenvedések ideje, pihenést, nyugalmat hát itt ne várj, hanem kemény munkát.” - „Bármely pillanatban itt érhet a halál! Gondold meg minden dolgod előtt, hogy dolgod végeztével meghalsz. Így Isten segítségével gondosan fogsz munkálkodni.” - „Küzdeni, harcolni fogok utolsó lehelletemig, jelszóm lesz: Dum spiro, certo.” (Míg élek, küzdök!)

Miben követhetem őt az önmegtagadásban?
Imák... Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség.

6. nap: „Földi életünk legnagyobb értéke... a szenvedés.”

Kaszap István sokat és hőiesen szenvedett. Betegsége alatt még gyorsabban haladt előre az életszentségben. Már szerzetesi élete kezdetétől készült a szenvedésre: „Sokat kell foglalkoznom a szenvedéssel és elmélkednem róla, hogy teljesen átértsem, magamévá tegyem, örömmel fogadhassam és viselhessem.” - „Szeress elmélkedni az Üdvözítő szenvedéséről és haláláról, valamint a magad szenvedéseire és vizsgáztatóságaira is előre gondoldj.”

Lelkét égő vágy töltötte el, hogy minél többet szenvedhessen Krisztusért és felajánlotta magát erre. „Örömmel viselem a szenvedést Krisztusért, és nem futok el a fájdalom elől.” A szenvedésre vonatkozó gondolatait tükrözi vissza beteg édesanyjának írt levele: „Isten végtelen jósága, igazságossága mindig csak a mi javunkat akarja. Fogadd anyukám, Isten akaratában megnyugodva ezt a szenvedést, mely jól felhasználva, részben a jövőd tisztítóhelyi szenvedések megrövidülését jelenti, másrészt pedig bőséges alkalmat nyújt az Isten iránti szeretet kimutatására (türelemmel, zúgolódás nélkül, örömmel viselni) és érdemek szerzésére, melyek a mennyi boldogságot és dicsőséget növelik.” „Együtt arra kérek Anyukám, hogy ne felejtse el szenvedéseidet fölajánlani valami jószándékra (pl. bűnösökért, a családért, Jézus Szentséges Szíve engesztelésére, a tisztító tűzben szenvedő lelkek kiszabadulására, stb.)” - „A fájdalomokban gondold az Úr Jézus fájdalmaira, aki a legkegyetlenebb szenvedéseket vállalta azért, mert szeretett bennünket. Földi életünk legnagyobb értéke a néma, panasz nélküli szenvedés, melyre féltékenyen kell őrködnünk, nehogy annak folytonos hangoztatása örök értékét elveszítse. Ebből lesz az a kincs, melyet el nem vehet senki tőlünk, és amely örökké a mi birtokunkban marad.”

Én hogy gondolkozom a szenvedésről?
Imák... Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség.

Ima Kaszap István boldoggá avatásáért

Jóságos Jézus, aki azt mondtad, „ha valaki utánam akar jönni, vegye fel keresztjét, és kövessen engem”, tekints hú szolgálóra, Kaszap Istvánra, és az Ő közbenjárására add meg nekünk a kegyelmet, amit kérünk Tőled, feltéve, hogy az javunkra válik. Mindenképpen add meg azonban a kegyelmet, hogy az Ő példájára mi is mindig hűségesen szolgáljuk a Szeretet Székhelyét, Szentséges Szívedet.
Amen.

Csudálatos gyógyulás

14 évesen, 1944-ben járvány idején gyermekparalízis fertőzést kaptam. A Kasposvári Közkórházban ápoltak Dr. Enders Frigyes főorvos úr idegosztályán. A jobb lábam bénult meg, emlékeim szerint július táján. Háború idején, riadók közt. Két lumbálásra emlékszem, melyek után 24 órai mozdulatlan fekvés volt előírva, de a riadók miatt csaknem óránként vittek a pincébe. A kezelés háború lévén B vitaminból állt, elektromos hengerrel és sós fürdővel történt, de a sóhoz is nehezen lehetett hozzáférni.

tett hozzájutni. A betegség kimenetele teljesen bizonytalan volt, mint azóta is minden esetben. A főorvos úr - aki emlékeim szerint református vallású volt - úgy nyilatkozott édesanyámnak, ha a bénulás nem terjed át a jobb lábamról további testrészekre, akkor van remény az életben maradásra, de csakis arra. Sajnos tovább terjedt 1-2 napon belül a bal lábamra is, és külön veszélyt jelentett a betegség kezdetétől fennálló agyhártyagyulladás is. Ekkor, csaknem folytonos imádkozás közben, teljes kétségbeesésében édesanyám behozott a kórházba egy Kaszap István fényképet az ágyam fölé, és egy akkor forgalomban lévő ereklyét, amit a bal lábamra tett. A másnapi vizitnél a főorvos úr teljesen spontán annyit mondott a vizsgált bal lábbal kapcsolatban: „hát ez csoda.” A reflex visszatért.

Édesanyám szakadatlanul kérte Istent a gyógyulásomért, mivel akkor még egyetlen testvérem, a 4 évvel idősebb bátyám cisztercita papnövendék lett, végérvényesen távol a családtól. Majd 1946-ban született egy öcsém. Mikor 1944 decemberében bejöttek az oroszok, már a saját lábamon bicsegettem el Kaposvárott egy városzéli kis házba rokonaimmal, mert így látszott biztonságosabbnak. A béna jobb lábam fokozatosan javult, és bár gyerek fejével nem is tudtam felmérni a betegség súlyosságát, nem gondoltam, hogy az csaknem nyomtalanul múlik el, és hogy a drága Szent-jelölt segítségével milyen iszonyú erőpróbának leszek a későbbiek folyamán kitéve. Hátrányos helyzetből indulva, éveken át fiatalon családfenntartó lettem beteges édesanyámk helyett a házimunka nagy részét vállalnom kellett, majd 1962-ben bekövetkezett halála után az akkor 10 éves öcsémnek kellett eltartanom, felnevelni, iskoláztatni, egyetemmel befejezve.

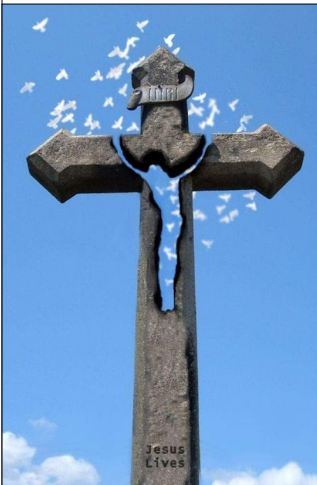
Minden valószínűség szerint jövőd Szentünk kérését azért hallgatta meg Isten, mert további feladatok vártak rám.

De a csoda tényét - bár öntudatlanul - a Főorvos úr is elismerte, és én magam sem találoztam hosszú életem folyamán olyan valakivel, aki gyermekbénulásból akár csak megközelítőleg is meggyógyult volna. Sajnos erre vonatkozó irataim nincsenek, háború volt, és régen történt, nem hiszem, hogy utólag be tudnék szerezni ilyet. De látszik iskolai bizonyítványomon, (Kaposvári Egyesületi Leánygimnázium) hogy két év anyagából azonos évben vizsgáztam (V. - VI.) és tanúim Dr. Szita Lajos bátyám (Bükk-szentkereszti plébános) és valamennyi - még életben lévő osztálytársam. 5-6 személlyel rendszeresen találkozunk Budapesten....

Hálás szívvel köszönöm meg Isten végtelen kegyelmét, Kaszap István segítségét, és amennyiben ügyem érdemesítésre méltó, az esetet kívánságukra tanúsíthatom.

Hálás szívvel köszönöm meg Isten végtelen kegyelmét, Kaszap István segítségét, és amennyiben ügyem érdemesítésre méltó, az esetet kívánságukra tanúsíthatom.

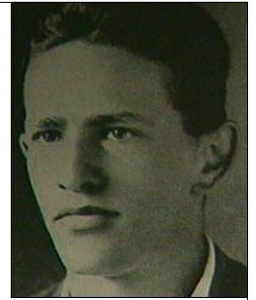
Szita Anna Zsuzsanna †
nyugdíjas

Kulturális rovat

KÓNYA MÁRIA

KASZAP ISTVÁN EMLÉKÉRE

Egy szent hivatásért fellángolt a lelked Isten-szolgájának más küldetést adott, mint zsenge virágot, szélből letéperve fiatalon hagyta itt a földi világot.

Mint égi kertbe illő, ékes rózsaszál
lelked menyegzős fényruhába öltözött.
Beteg szíveért, Istennél esedkelve,
mint égő csillagkép, sugárzón tündökölsz.

Mennyei hazának tiszta ablakában
repedve várod, a felsíró szent imát.
Közbenjárója vagy sok beteg embernek,
kik esengve várják a gyógyító csodát.

Krisztus áldott békéje, fehér csönd ölel.
A hit mécsfénye világítja sírodat,
hol évtizedeken át gyógyulni vágyók
remény zölddel hintik a zarándok utat.

Itt állok virággal borított sírodnál,
hol kupolás templom titkot rejteget.
S mennyei szárnyon, imaáradatban
örök nyugalom ölen tested szendereg.

A templom falán sok fehér márványtáblán
meggyógyult betegek hálás köszönete.
Mély tisztelet övez, könnyörgés száll feléd,
Székesfehérvárnak meghalt, nagy szülőltje.

Karnyújtásnyira Prohászka püspök szobra,
egyházunk hú fia, tiszta lelkű magyar.
Kérjétek Istent, vérző szívű népét
oltalmazza meg, ha rátör a zivatar.

Krisztushoz méltón hordtad a kereszted.
Ifjú szívedből elszállt az utolsó remény.
A szeretet-szála átvezetett oda, hol
szikrázó lelked örök égi tünemény.

Márványba vésett képed, mint emlék itt maradt.
Atyádhoz tértél, hol nincs könny, sem fájdalom.
A mennyei lépcső boldog felsőfokán
fényözönben várt az Isteni irtalom.

A hálás utókor fohászt küld az égbe.
Boldoggá avatásodért buzgón könyörgünk.
Viszont kérd az Élet Urát gyógyítsa meg
testben, léleken megtört nemzetünk.

Mint égi küldött kiálltad a próbát.
Isten akaratát fogadtad betegen.
Néped óhaja, hogy boldoggá avatva,
új csillag ragyogjon a borús magyar égen.

1996. Nádásd

KASZAP ISTVÁN (1916-1935)

Pajkos gyermekkor után mély és bámulatos akaratérő jellemezte a ciszterci diákot. Kemény kitartással közepesből színjeles tanulóvá küzdötte fel magát. Kitűnő tornász, 17 évesen a Dunántúl ifjúsági bajnoka. Buzgó cserkész, hűséges kongreganista. Szerzetesi életét a Manrézában hősiés odaadással kezdte. Sokat elmélkedett Jézus szenvedéseiről, és a bűnösökért *engesztelő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének*. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „*Ne sírjátok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

telő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „*Ne sírjátok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

Alapítványi hírek

Lelki nap

2015. november 21-én kerül sor alapítványunk lelki napjára, melyet szokás szerin a Pál Apostol Iskolában tartunk, s melynek vendége *Burger Ferenc* a Péceli Magyarok Nagyasszonya Katolikus Egyházközség plébánosa. Előadásának témája: bűnbánat és megbocsátás.

Mikulás ünnepség

Dec. 5-én tartjuk az alapítvány szokásos Mikulás ünnepségét a kerület rászoruló gyermekei számára.

Alapítási évforduló

Dec. 5-én a Kaszap István Alapítvány megalakulásának 25. évfordulója alkalmából ünnepi szentmise lesz 17 órakor a Rákosligeti Magyarok Nagyasszonya plébániatemplomban, melyet szerény agapé követ. Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Zarándoklat

Buszos zarándokutat szervezünk Székesfehérvárra **2015. dec. 17-én**, csütörtökön *Kaszap István* halálának **80.** évfordulóján rendezett szentmisére a Prohászka templomba.

Köszönet

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik adójuk 1%-át Alapítványunknak utalták. Annak minden forintját a kerületünkben élő rászorulóknak megsegítésére fordítjuk.

Kérjük, hogy akiknek módjukban áll a jövőben is segítsék rajtunk keresztül a kerület rászoruló családjait és gyermekeit anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1%-val!

Ehhez szükséges legfontosabb adataink:

Számlaszám: OTP 11717009-20018281

Adószám: 19652502 - 1 - 42

Nevünk: Kaszap István Alapítvány

Kaszap István Alapítvány Hírlevelének kiadója:

Kaszap István Alapítvány kuratóriuma

Megjelenik negyedévente

Honlap: www.kaszapalapitvany.hu

A szerkesztő e-mail címe: torba@freemail.hu